

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 9 d.¹

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Asmens duomenys — Fizinių asmenų apsauga tvarkant šiuos duomenis — Direktyva 95/46/EB — 6 straipsnio 1 dalies e punktas — Įmonių registre skelbiami duomenys — Pirmoji direktyva 68/151/EEB — 3 straipsnis — Atitinkamos bendrovės likvidavimas — Trečiųjų asmenų galimybės susipažinti su šiais duomenimis ribojimas“

Byloje C-398/15

dėl *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) 2015 m. gegužės 21 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. liepos 23 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce

prieš

Salvatore Manni

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai A. Prechal, A. Rosas, C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. birželio 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce*, atstovaujamų advokato L. Caprioli,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocati dello Stato* E. De Bonis ir P. Grasso,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek ir J. Vláčil,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Möller,
- Airijos, atstovaujamos E. Creedon, J. Quaney ir A. Joyce, padedamų baristerės A. Carroll,

¹ — Proceso kalba: italų.

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
— Portugalijos vyriausybės, atstovaujamos L. Inez Fernandes, M. Figueiredo ir C. Vieira Guerra,
— Europos Komisijos, atstovaujamos P. Costa de Oliveira, D. Nardi ir H. Støvlbæk,
susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1968 m. kovo 9 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 68/151/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemonės visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo (OL L 65, 1968, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 3), iš dalies pakeistos 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/58/EB (OL L 221, 2003, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 304) (toliau – Direktyva 68/151), 3 straipsnio ir 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 6 straipsnio 1 dalies e punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce* (Lečės prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmai, Italija; toliau – Lečės prekybos rūmai) ir Salvatore Manni ginčą dėl šios įstaigos atsisakymo išbraukti kai kuriuos S. Manni asmens duomenis iš įmonių registro.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 68/151

- 3 Kaip nurodyta Direktyvos 2003/58 3 konstatuojamojoje dalyje, šia direktyva siekiama atnaujinti Direktyvą 68/151 taip, kad būtų „ne tik lengviau įgyvendintas svarbus tikslas – bendrovių informacija lengviau ir greičiau pasiekama suinteresuotoms šalims, bet ir ženkliai supaprastinti bendrovėms taikomi informacijos atskleidimo formalumai“.
- 4 Direktyvos 68/151 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„kadangi [EEB sutarties] 54 straipsnio 3 dalies g punkte ir Bendrojoje įsisteigimo laisvės suvaržymų panaikinimo programoje numatytas koordinavimas turi būti įgyvendintas skubiai, ypač bendrovėse, kurių turtinė atsakomybė yra ribojama akcijomis, ar kitaip ribotos turtinės atsakomybės bendrovėse, nes jų veikla dažnai peržengia nacionalinių teritorijų sienas;

kadangi itin svarbu yra suderinti nacionalinės teisės nuostatas dėl informacijos atskleidimo, tokių bendrovių prisiimtų išipareigojimų galiojimo ir tokių bendrovių negaliojimo, ypač siekiant apsaugoti trečiųjų šalių interesus;

kadangi šiais klausimais Bendrijos nuostatos dėl tokių bendrovių turi būti priimtose tuo pačiu metu, nes vienintelė apsaugos priemonė, kurią jos siūlo trečiosioms šalims, yra turtas;

kadangi bendrovės pagrindiniai dokumentai turėtų būti prieinami tam, kad trečiosios šalys galėtų susipažinti su jų turiniu ir sužinoti kitą su bendrove susijusią informaciją, ypač duomenis apie asmenis, kurie yra įgalioti prisiimti įsipareigojimus bendrovės vardu;

kadangi trečiųjų šalių apsauga privalo būti užtikrinta priimant nuostatas, kiek įmanoma ribojančias pagrindus, kuriais remiantis bendrovės vardu prisiimti įsipareigojimai negalioja;

kadangi tam, kad būtų užtikrintas įstatymų, reguliuojančių santykius tarp bendrovės ir trečiųjų šalių bei santykius tarp bendrovės narių, aiškumas, atvejus, kuriais gali būti skelbiamas negaliojimas ir negaliojimo paskelbimo įsigaliojimas turėtų grįžtamąją galią, būtina apriboti bei nustatyti trumpą laikotarpį, per kurį trečiosios šalys gali užginčyti tokį paskelbimą.“

- 5 Pagal Direktyvos 68/151 1 straipsnį šioje direktyvoje nurodytos suderinimo priemonės turi būti taikomos valstybių narių įstatymams ir kitiems teisės aktams dėl šioje nuostatoje išvardytų bendrovių rūšių, tarp kurių yra Italijos Respublikoje egzistuojanti *società a responsabilità limitata* (ribotos atsakomybės bendrovė).

- 6 Šios direktyvos 2 straipsnyje, esančiame jos I skirsnyje „Informacijos atskleidimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad bendrovės būtinai skelbtų bent šiuos dokumentus ir duomenis:

<...>

- d) [apie] asmenų paskyrimą, atleidimą iš pareigų ir duomenis apie asmenis, kurie, kaip [teisės aktuose numatytas] institucija [organas] arba kurios nors tokios institucijos [tokio organo] nariai:

- i) yra įgalioti atstovauti bendrovei jos santykiuose su trečiosiomis šalimis ir teisiniuose procesuose;
- ii) dalyvauja atliekant bendrovės administravimo, priežiūros ar kontrolės darbus.

<...>

- h) [apie] bendrovės likvidavimą;

<...>

- j) [apie] likvidatorių paskyrimą, duomenis apie juos ir jų atitinkamus įgaliojimus, išskyrus atvejus, kai tokie įgaliojimai tiesiogiai ir išimtinai yra numatyti įstatyme ar bendrovės įstatuose;

- k) [apie] likvidavimo užbaigimą ir tose valstybėse narėse, kuriose pašalinimas iš registro sukelia teisinės pasekmės, – apie bet kurio tokio pašalinimo faktą.“

- 7 Tame pačiame skirsnyje esančiame 3 straipsnyje nustatyta:

1. Kiekvienos valstybės narės centriname registre, komerciniame registre ar įmonių registre yra užvedama kiekvienos joje registruotos bendrovės byla.

2. Visi dokumentai ir duomenys, kuriuos privaloma atskleisti pagal 2 straipsnį, turi būti laikomi byloje ar įtraukti į registrą; kiekvieno registro įrašo turinys visada nurodomas ir byloje.

<...>

3. Turi būti galimybė gauti visų 2 straipsnyje nurodytų dokumentų ar duomenų ar bet kurios jų dalies kopiją pateikus prašymą. Vėliausiai nuo 2007 m. sausio 1 d. registrui prašymai gali būti pateikiami popierine forma arba elektroninėmis priemonėmis, pareiškėjo pasirinkimu.

Nuo kiekvienos valstybės narės pasirinktos datos, bet ne vėliau kaip nuo 2007 m. sausio 1 d., turi būti sudaryta galimybė gauti iš registro pirmoje šio straipsnio dalies pastraipoje nurodytas kopijas popierine forma arba elektroninėmis priemonėmis, pareiškėjo pasirinkimu. Tai taikoma visiems dokumentams ir duomenims, nepriklausomai nuo to, ar jie buvo pateikti iki, ar po pasirinktos datos. Tačiau valstybės narės gali nuspręsti, kad visų ar tam tikrų dokumentų ir duomenų rūšių, pateiktų popierine forma iki tos dienos, bet ne vėliau kaip 2006 m. gruodžio 31 d., nebus galima gauti iš registro elektroninėmis priemonėmis, jei pasibaigė nustatytas laikotarpis nuo įtraukimo į bylą dienos iki prašymo padavimo registrui dienos. Toks nustatytas laikotarpis negali būti trumpesnis kaip 10 metų.

<...>“

8 Direktyva 68/151 buvo panaikinta ir pakeista 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 48 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009, p. 11), kuri vėliau buvo iš dalies pakeista 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/17/ES (OL L 156, 2012, p. 1).

9 Direktyva 2012/17, be kita ko, į Direktyvą 2009/101 įterptas 7a straipsnis; jame nustatyta:

„Įgyvendinant šią direktyvą vykdomas asmens duomenų tvarkymas atliekamas vadovaujantis <...> Direktyva 95/46 <...>.“

10 Vis dėlto, atsižvelgiant į datą, kada klostėsi pagrindinės bylos faktinės aplinkybės, pagrindinei bylai vis dar taikoma Direktyva 68/151.

Direktyva 95/46

11 Direktyvos 95/46, kuria, kaip nurodyta jos 1 straipsnyje, siekiama apsaugoti fizinių asmenų pagrindines teises ir laisves, visų pirma jų teisę į privatų gyvenimą, tvarkant asmens duomenis ir pašalinti laisvo šių duomenų judėjimo kliūtis, 10 ir 25 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(10) kadangi asmens duomenų tvarkymą reglamentuojančių nacionalinių įstatymų tikslas – apsaugoti pagrindines teises ir laisves, ypač privatumo teisę, ir tai pripažįstama [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos] Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 8 straipsnyje, taip pat Bendrijos teisės aktų bendruosiuose principuose; kadangi dėl šios priežasties, suvienodinant tokius įstatymus, negali būti sumažinta juose numatyta apsauga, o priešingai – turi būti siekiama aukšto apsaugos lygio visoje Bendrijoje;

<...>

(25) kadangi apsaugos principai turi atsispindėti, viena vertus – atitinkamas prievoles paskiriant asmenims <...> atsakingiems už tvarkymą, ypač už duomenų kokybę, techninį saugumą, pranešimą prižiūrinčiai valdžios institucijai ir aplinkybes, kurioms esant galima tvarkyti, o kita vertus, suteikiant tiems asmenims, apie kuriuos yra tvarkomi duomenys [kurių duomenys tvarkomi], teisę reikalauti ištaisyti duomenis ar netgi prieštarauti dėl jų tvarkymo tam tikromis aplinkybėmis.“

12 Direktyvos 95/46 2 straipsnyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

- a) „asmens duomenys“ reiškia bet kurią informaciją, susijusią su asmeniu (duomenų subjektu), kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta; asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta, yra tas asmuo, kurio tapatybė gali būti nustatyta tiesiogiai ar netiesiogiai, ypač pasinaudojus nurodytu asmens identifikavimo kodu arba vienu ar keliais to asmens fizinei, fiziologinei, protinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei būdingais veiksniais;
- b) „asmens duomenų tvarkymas“ (tvarkymas) reiškia bet kurią operaciją ar operacijų rinkinį, automatiniais arba neautomatiniais būdais atliekamus su asmens duomenimis, kaip antai: rinkimas, užrašymas, rūšiavimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, atgaminimas, paieška, naudojimas, atskleidimas perduodant, platinant ar kitu būdu padarant juos prieinamus, išdėstymas reikiama tvarka ar sujungimas derinant, blokavimas, trynimas ar naikinimas;

<...>

- d) „duomenų valdytojas“ reiškia tokį fizinį ar juridinį asmenį, valstybės valdžios instituciją, agentūrą ar bet kurį kitą organą, kuris vienas ar drauge su kitais nustato asmens duomenų tvarkymo tikslus ir būdus; jeigu tvarkymo tikslus ir būdus nusako nacionaliniai arba Bendrijos įstatymai bei norminiai aktai, tai duomenų valdytoją arba specifinius kriterijus, pagal kuriuos skiriamas duomenų valdytojas, gali apibrėžti nacionaliniai arba Bendrijos įstatymai;

<...>“

13 Šios direktyvos 3 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nurodyta:

„Ši direktyva taikoma automatiniais būdais tvarkant asmens duomenis ištiesai arba dalimis ir neautomatiniais būdais tvarkant asmens duomenis, kai tie duomenys sudaro arba yra skirti sudaryti rinkmenų sistemos dalį.“

14 Direktyvos 95/46 II skyriaus I skirsnyje „Duomenų kokybės principai“ esantis 6 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti:

- a) tvarkomi teisingai ir teisėtai;
- b) surinkti įvardytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais, o po to tvarkomi su šiais tikslais suderintais būdais. Tolesnis duomenų tvarkymas istoriniais, statistiniais ar moksliniais tikslais laikomas suderinamu dalyku, su sąlyga, kad valstybės narės numato atitinkamas apsaugos priemonės;
- c) adekvatūs, susiję [tinkami] ir savo apimtimi neviršijantys tikslų, kuriems jie renkami ir (arba) vėliau tvarkomi;
- d) tikslūs ir, jei būtina, nuolat atnaujinami; turi būti imtasi visų reikalingų priemonių, kad duomenys, kurie yra netikslūs ar neišsamūs, palyginti su tikslais, dėl kurių jie buvo surinkti ar po to tvarkomi, būtų ištrinti arba ištaisyti;
- e) laikomi tokio pavidalo, kad duomenų subjektų tapatybes būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra reikalinga tais tikslais, dėl kurių duomenys buvo surinkti arba po to tvarkomi. Valstybės narės išdėsto asmens duomenų, ilgesnį laiką saugomų dėl istorinės, statistinės ar mokslinės paskirties, atitinkamas apsaugos priemonės.

2. Duomenų valdytojo pareiga užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio 1 dalies.“

- 15 Direktyvos 95/46 II skyriaus II skirsnyje „Duomenų tvarkymo teisėtumo kriterijai“ esančiame 7 straipsnyje nurodyta:

„Valstybės narės numato, kad asmens duomenis galima tvarkyti tik tuo atveju, jeigu:

<...>

c) tvarkyti reikia vykdant teisinę prievolę, kuri privaloma duomenų valdytojui;

<...>

e) tvarkyti reikia vykdant užduotį, atliekamą visuomenės labui, arba įgyvendinant oficialius įgaliojimus, suteiktus duomenų valdytojui arba trečiajai šaliai, kuriai atskleidžiami duomenys; arba

f) tvarkyti reikia dėl teisėtų interesų, kurių siekia duomenų valdytojas arba trečioji šalis (šalys), kurioms atskleidžiami duomenys, išskyrus atvejus, kai duomenų subjekto, kuriam pagal 1 straipsnio 1 dalį reikalinga apsauga, teisės ir laisvės yra viršesnės nei šie interesai.“

- 16 Tos pačios direktyvos 12 straipsnyje „Teisė gauti informaciją“ numatyta:

„Valstybės narės garantuoja kiekvienam duomenų subjektui teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas:

<...>

b) tinkamai ištaisyti, ištrinti arba blokuoti duomenis, kurie tvarkomi nesilaikant šios direktyvos nuostatų, o ypač, kai tie duomenys yra neišsamūs ar netikslūs;

<...>“

- 17 Direktyvos 95/46 14 straipsnyje „Duomenų subjekto teisė prieštarauti“ nustatyta:

„Valstybės narės suteikia duomenų subjektui teisę:

a) bent 7 straipsnio e ir f punktuose nurodytais atvejais privalomu teisėtu pagrindu, susijusiu su jo konkrečia padėtimi, prieštarauti duomenų apie jį tvarkymui, išskyrus, kai nacionaliniai įstatymai nustato kitaip. Kai prieštaraujama pagrįstai, tvarkant duomenų valdytojo iniciatyva, tokie duomenys nebegali būti toliau tvarkomi;

<...>“

- 18 Direktyvos 95/46 28 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės įsteigia valdžios instituciją, kontroliuojančią, kaip taikomos pagal šią direktyvą priimtose nuostatos.

Italijos teisė

- 19 *Codice civile* (Civilinis kodeksas) 2188 straipsnyje nustatyta:

„Įsteigiamas įmonių registras, į kurį turi būti įrašomi įstatyme numatyti duomenys.

Registrą tvarko įmonių registro tarnyba prižiūrint teismo pirmininko įgaliotam teisėjui.

Registras yra viešas.“

- 20 1993 m. gruodžio 29 d. *Legge n. 580 – Riordinamento delle camere di commercio, industria, artigianato e agricoltura* (Įstatymas Nr. 580 dėl prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmų reorganizavimo) (GURI, Nr. 7, 1994 m. sausio 11 d. paprastasis priedas) 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta, kad įmonių registrą tvarko prekybos, pramonės, amatų ir žemės ūkio rūmai.
- 21 1995 m. gruodžio 7 d. *Decreto del Presidente della Repubblica n. 581 – Regolamento di attuazione dell'articolo 8 della legge 29 dicembre 1993, n. 580, in materia di istituzione del registro delle imprese di cui all'articolo 2188 del codice civile* (Respublikos Prezidento dekretas Nr. 581 dėl 1993 m. gruodžio 29 d. Įstatymo Nr. 580 dėl Civilinio kodekso 2188 straipsnyje numatyto įmonių registro įsteigimo 8 straipsnio įgyvendinimo) (GURI, Nr. 28, 1996 m. vasario 3 d.) reglamentuojami kai kurie aspektai, susiję su įmonių registru.
- 22 Direktyva 95/46 į Italijos teisę perkelta 2003 m. birželio 30 d. *Decreto legislativo n. 196 – Codice in materia di protezione dei dati personali* (Dekretas-įstatymas Nr. 196, kuriuo nustatomas Asmens duomenų apsaugos kodeksas) (GURI, Nr. 174, 2003 m. liepos 29 d. paprastasis priedas).

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 23 S. Manni yra vienintelis *Italiana Costruzioni Srl*, su kuria buvo sudaryta turistinio komplekso statybos sutartis, valdytojas.
- 24 2007 m. gruodžio 12 d. S. Manni pareiškė ieškinį Lečės prekybos rūmams, nurodęs, kad jam nepavyksta parduoti šio komplekso pastatų, nes iš įmonių registro duomenų matyti, kad jis buvo vienintelis bendrovės *Immobiliare e Finanziaria Salentina Srl* (toliau – *Immobiliare Salentina*) valdytojas ir likvidatorius; 1992 m. buvo paskelbtas šios bendrovės bankrotas ir po likvidavimo procedūros 2005 m. liepos 7 d. ji išbraukta iš įmonių registro.
- 25 Savo ieškinyje S. Manni nurodo, kad įmonių registre esančius su juo susijusius asmens duomenis tvarkė verslo informacijos rinkimu ir tvarkymu bei rizikos vertinimu (*rating*) užsiimanti bendrovė ir kad, nepaisydami šiuo klausimu pateikto prašymo, Lečės prekybos rūmai jų neišbraukė.
- 26 Taigi S. Manni prašė, pirma, kad Lečės prekybos rūmai būtų įpareigoti išbraukti, padaryti anoniminius arba blokuoti duomenis, siejančius jį su *Immobiliare Salentina* bankrotu, ir, antra, kad tie rūmai būtų įpareigoti atlyginti žalą, kurią S. Manni patyrė dėl to, kad buvo pakenkta jo geram vardui.
- 27 2011 m. rugpjūčio 1 d. sprendimu *Tribunale di Lecce* (Lečės teismas, Italija) patenkino šį prašymą, įpareigojęs Lečės prekybos rūmus padaryti anoniminius S. Manni duomenis, dėl kurių jis siejamas su *Immobiliare Salentina* bankrotu, ir priteisęs iš atsakovo S. Manni patirtos žalos atlyginimą – 2 000 EUR – pridėjus palūkanas ir bylinėjimosi išlaidas.
- 28 Iš tiesų *Tribunale di Lecce* (Lečės teismas) nusprendė, kad „informacija, pagal kurią fizinio asmens pavardė siejama su kritiniu įmonės gyvavimo laikotarpiu (pavyzdžiui, bankrotu), negali būti saugoma nuolat, nes nėra jokio specialaus bendrojo intereso ją saugoti ir atskleisti“. Kadangi ilgiausias duomenų pateikimo registre terminas Civiliniame kodekse nenumatytas, minėtas teismas nusprendė, kad, „praėjus reikiamam laikotarpiui“ nuo bankroto paskelbimo ir išbraukus įmonę iš registro, būtinumas ir tikslingumas, kaip tai suprantama pagal Dekretą-įstatymą Nr. 196, nurodyti bankroto metu buvusio vienintelio valdytojo pavardę išnyksta, o viešąjį interesą žinoti bendrovės ir jos patirtų sunkumų „istoriją“ galima patenkinti nurodant anoniminius duomenis“.

29 Gavęs Lečės prekybos rūmų kasacinį skundą dėl šio sprendimo *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Direktyvos 95/46, perkeltos 2003 m. birželio 30 d. Dekretu-įstatymu Nr. 196, 6 straipsnio 1 dalies e punkte numatytas principas, pagal kurį asmens duomenys laikomi tokio pavidalo, kad duomenų subjektų tapatybes būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra reikalinga tais tikslais, dėl kurių duomenys buvo surinkti arba paskui tvarkomi, turi viršenybę, todėl pagal jį draudžiama Direktyvoje 68/151 ir nacionalinėje teisėje (Civilinio kodekso 2188 straipsnyje ir 1993 m. gruodžio 29 d. Įstatymo Nr. 580 8 straipsnyje) numatyta sukūrus įmonių registrą taikoma duomenų atskleidimo sistema, pagal kurią reikalaujama, kad bet kuris asmuo neribotą laikotarpį galėtų susipažinti su registre saugomais su fiziniiais asmenimis susijusiais duomenimis?
2. Todėl ar pagal Direktyvos 68/151 3 straipsnį leidžiama, nukrypstant nuo principo, pagal kurį galimybė susipažinti su įmonių registre skelbiamais duomenimis suteikiama neribotą laikotarpį ir bet kuriam asmeniui, „nebeatskleisti“ šių duomenų, atsižvelgiant į abi šias sąlygas, tačiau leisti su jais susipažinti tik ribotą laikotarpį arba tik asmenims, kuriuos duomenų valdytojas nustato kiekvienu atveju atlikęs vertinimą?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 30 Savo prejudiciniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 68/151 3 straipsnį ir Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punktą reikia aiškinti taip, kad valstybės narės gali ar netgi privalo leisti Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodytiems fiziniams asmenims paprašyti įmonių registrą tvarkančios institucijos, pasibaigus tam tikram laikotarpiui nuo atitinkamos įmonės likvidavimo ir atlikus vertinimą kiekvienu konkrečiu atveju, apriboti galimybę susipažinti su šiame registre esančiais su jais susijusiais asmens duomenimis.
- 31 Visų pirma pažymėtina, kad pagrindinė byla ir Teisingumo Teismui patiekti prejudiciniai klausimai susiję ne su tuo, kaip duomenis, dėl kurių kilo ginčas, vėliau tvarko *rating* veikla užsiimanti bendrovė, kaip nurodyta šio sprendimo 25 punkte, o su trečiųjų asmenų galimybe susipažinti su tokiais įmonių registre esančiais duomenimis.
- 32 Šiuo klausimu pirmiausia pasakytina, kad pagal Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d punktą valstybės narės turi imtis priemonių, būtinų užtikrinti, kad bendrovės būtinai skelbtų bent duomenis apie asmenų paskyrimą ir atleidimą iš pareigų, taip pat duomenis apie asmenis, kurie, kaip organas arba tokio organo nariai, yra įgalioti atstovauti bendrovei esant santykiams su trečiaisiais asmenimis ir per teisinius procesus arba dalyvauja vykdant bendrovės administravimą, priežiūrą ar kontrolę. Be to, pagal to paties 2 straipsnio 1 dalies j punktą taip pat būtina skelbti ir duomenis apie likvidatorių paskyrimą ir jų tapatybę, taip pat atitinkamus įgaliojimus.
- 33 Pagal Direktyvos 68/151 3 straipsnio 1–3 dalis šie duomenys turi būti nurodyti valstybės narės centriniam, komerciniam ar įmonių registre (toliau kartu – registras), o paprašius turi būti galimybė gauti visų šių duomenų ar bet kurios jų dalies kopiją.
- 34 Konstatuotina, kad Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti su asmenų tapatybe susiję duomenys, kaip duomenys, susiję su asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta, yra „asmens duomenys“, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 95/46 2 straipsnio a punktą. Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad aplinkybė, jog ši informacija priskirtina prie profesinės veiklos srities, nereiškia, kad ji nėra asmens duomenys (žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *ClientEarth ir PAN Europe / EFSA*, C-615/13 P, EU:C:2015:489, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 35 Be to, įtraukdama minėtą informaciją į registrą, saugodama ją ir prireikus trečiųjų asmenų prašymu pateikdama jiems šią informaciją registrą tvarkanti institucija atlieka „asmens duomenų tvarkymą“ ir yra šių duomenų „valdytoja“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46 2 straipsnio b ir d punktuose pateiktas apibrėžtis.
- 36 Asmens duomenų tvarkymas, atliekamas pagal Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktus ir 3 straipsnį, patenka į Direktyvos 95/46 taikymo sritį, remiantis jos 1 ir 3 straipsniais. Tai irgi aiškiai numatyta Direktyvos 2009/101, iš dalies pakeistos Direktyva 2012/17, 7a straipsnyje, tačiau jis šiuo aspektu yra tik deklaruojamojo pobūdžio. Kaip per posėdį nurodė Europos Komisija, Europos Sąjungos teisės aktų leidėjas manė esant naudinga priminti šią aplinkybę, darydamas Direktyvoje 2012/17 numatytus pakeitimus ir siekdamas užtikrinti valstybių narių registrų bendradarbiavimą, taigi šie pakeitimai leidžia nuspėti asmens duomenų tvarkymo intensyvėjimą.
- 37 Dėl Direktyvos 95/46 primintina, kad, kaip matyti iš jos 1 straipsnio ir 10 konstatuojamosios dalies, ja siekiama tvarkant asmens duomenis užtikrinti aukšto lygio fizinių asmenų pagrindinių laisvių ir teisių, ypač jų teisės į privatų gyvenimą, apsaugą (žr. 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Google Spain ir Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 66 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 38 Remiantis Direktyvos 95/46 25 konstatuojamąja dalimi, apsaugos principai turi atsispindėti, viena vertus, atitinkamas prievolos paskiriant asmenims, atsakingiems už tvarkymą, ypač už duomenų kokybę, techninį saugumą, pranešimą prižiūrinčiai valdžios institucijai ir aplinkybes, kurioms esant galima tvarkyti, o kita vertus – suteikiant tiems asmenims, kurių duomenys yra tvarkomi, teisę būti informuotiems apie tvarkymą, susipažinti su duomenimis, reikalauti juos ištaisyti ar netgi prieštarauti dėl jų tvarkymo tam tikromis aplinkybėmis.
- 39 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad Direktyvos 95/46 nuostatos, reglamentuojančios asmens duomenų tvarkymą, dėl kurio gali būti pažeistos pagrindinės laisvės, ypač teisė į privataus gyvenimo gerbimą, turi būti būtinai aiškinamos atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje garantuojamas pagrindines teises (žr. 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650, 38 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Chartijos 7 straipsnyje įtvirtinta teisė į privataus gyvenimo gerbimą, o Chartijos 8 straipsnyje aiškiai skelbiama teisė į asmens duomenų apsaugą. Pastarojo straipsnio 2 ir 3 dalyse patikslinta, kad tokie duomenys turi būti tvarkomi teisingai, nurodytais tikslais ir tik atitinkamam asmeniui sutikus ar kitais įstatyme nustatytais teisėtais pagrindais, kad kiekvienas turi teisę susipažinti su surinktais jo asmens duomenimis ir teisę į tai, kad jie būtų ištaisomi, taip pat nurodyta, kad nepriklausoma institucija kontroliuoja, kaip laikomasi šių taisyklių. Šie reikalavimai įgyvendinami visų pirma Direktyvos 95/46 6, 7, 12, 14 ir 28 straipsniais.
- 41 Kiek tai susiję konkrečiai su Direktyvoje 95/46 įtvirtintomis bendrosiomis teisėtumo sąlygomis, primintina, kad bet koks asmens duomenų tvarkymas, kuriam netaikomos šios direktyvos 13 straipsnyje numatytos leidžiančios nukrypti nuostatos, turi, viena vertus, atitikti šios direktyvos 6 straipsnyje nurodytus duomenų kokybės principus ir, kita vertus, tenkinti vieną iš duomenų tvarkymo teisėtumo principų, išvardytų jos 7 straipsnyje (žr., be kita ko, 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Google Spain ir Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 71 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 42 Šiuo klausimu, kaip savo išvados 52 punkte tvirtino generalinis advokatas, konstatuotina, kad duomenų tvarkymas, kurį atlieka registrą tvarkanti institucija, įgyvendindama Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktus, atitinka kelis Direktyvos 95/46 7 straipsnyje numatytus teisėtumo pagrindus, t. y. šio straipsnio c punkte numatytą teisinės prievolės vykdymą, e punkte numatytą užduoties atlikimą visuomenės labui arba oficialių įgaliojimų įgyvendinimą ir f punkte numatytą teisėtų interesų, siekiamų duomenų valdytojo arba trečiosios šalies (šalių), kurioms atskleidžiami duomenys, įgyvendinimą.

- 43 Be kita ko, dėl Direktyvos 95/46 7 straipsnio e punkte numatyto teisėtumo pagrindo primintina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog su valdžios institucijos vykdoma duomenų, kuriuos įmonės privalo skelbti vykdydamos teises prievoles, saugojimo duomenų bazėje, leidimo suinteresuotiesiems asmenims susipažinti su šiais duomenimis ir jų kopijų pateikimo tokiems asmenims veikla priskirtina viešosios valdžios funkcijų įgyvendinimui (žr. 2012 m. liepos 12 d. Sprendimo *Compass-Datenbank*, C-138/11, EU:C:2012:449, 40 ir 41 punktus). Be to, tokia veikla yra ir visuomenės labui atliekama užduotis, kaip ji suprantama pagal tą pačią nuostatą.
- 44 Nagrinėjamu atveju šalis pagrindinėje byloje nesutaria dėl to, ar registrą tvarkanti institucija privalo praėjus tam tikram laikotarpiui po įmonės veiklos nutraukimo ir suinteresuotajam asmeniui paprašius ištrinti arba padaryti anoniminius šiuos asmens duomenis ar apriboti jų skelbimą viešai. Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui visų pirma kyla klausimas, ar tokia pareiga kyla iš Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punkto.
- 45 Pagal Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punktą valstybės narės turi numatyti, kad asmens duomenys būtų laikomi tokio pavidalo, kad duomenų subjektų tapatybės būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra reikalinga tais tikslais, dėl kurių duomenys buvo surinkti arba paskui tvarkomi. Jei tokie duomenys saugomi ilgiau dėl istorinės, statistinės ar mokslo paskirties, valstybės narės numato tinkamas apsaugos priemonės. Pagal to paties straipsnio 2 dalį duomenų valdytojo pareiga užtikrinti, kad būtų laikomasi šių principų.
- 46 Jeigu nesilaikoma Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punkte įtvirtintos sąlygos, pagal šios direktyvos 12 straipsnio b punktą valstybės narės turi užtikrinti duomenų subjekto teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas ištrintų arba blokuotų atitinkamus duomenis (šiuo klausimu žr. 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Google Spain ir Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 70 punktą).
- 47 Be to, pagal Direktyvos 95/46 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktą valstybės narės suteikia duomenų subjektui teisę bent 7 straipsnio e ir f punktuose nurodytais atvejais prieštarauti duomenų apie jį tvarkymui remiantis privalomu ir teisėtu pagrindu, susijusiu su jo konkrečia padėtimi, išskyrus atvejus, kai nacionalinės teisės aktai nustato kitaip. Taigi, pagal minėtą 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktą atliktinas palyginimas leidžia konkrečiau įvertinti visas su konkrečia duomenų subjekto padėtimi susijusias aplinkybes. Kai prieštaraujama pagrįstai, duomenų valdytojas nebegali toliau tvarkyti tokių duomenų (žr. 2014 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Google Spain ir Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 76 punktą).
- 48 Siekiant nustatyti, ar pagal Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punktą ir 12 straipsnio b punktą arba 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktą valstybės narės privalo numatyti Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodytų fizinių asmenų teisę reikalauti, kad registrą tvarkanti institucija po tam tikro laiko ištrintų ar blokuotų tame registre įrašytus asmens duomenis arba ribotų galimybę su jais susipažinti, pirmiausia reikia žinoti tokio įrašymo tikslą.
- 49 Šiuo klausimu iš Direktyvos 68/151 konstatuojamųjų dalių ir pavadinimo matyti, kad joje numatytu paskelbimu siekiama apsaugoti trečiųjų asmenų interesus, palyginti su bendrovių, kurių turtinė atsakomybė yra ribojama akcijomis, ar kitaip ribotos turtinės atsakomybės bendrovių interesais, nes vienintelė apsaugos priemonė, kurią tokios bendrovės siūlo tretiesiems asmenims, yra turtas. Todėl atskleidimas tretiesiems asmenims turi suteikti galimybę susipažinti su bendrovės pagrindiniais dokumentais ir sužinoti kai kuriuos su ja susijusius duomenis, ypač duomenis apie asmenis, kurie yra įgaliojami priimti išpareigojimų bendrovės vardu.
- 50 Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad Direktyvos 68/151 tikslas – užtikrinti teisinį saugumą bendrovei palaikant santykius su trečiaisiais asmenimis, siekiant aktyvinti valstybių narių tarpusavio prekybą po vidaus rinkos sukūrimo, ir kad dėl to svarbu, jog kiekvienas asmuo, norintis užmegzti ir puoselėti prekybinius santykius su kitose valstybėse narėse esančiomis bendrovėmis, turėtų galimybę nesunkiai susipažinti su esminiais duomenimis, susijusiais su prekybos bendrovių struktūra ir joms

atstovauti įgaliotų asmenų įgaliojimais, o tai lemia, kad visi reikšmingi duomenys turi būti aiškiai pateikti registre (šiuo klausimu žr. 1974 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Haaga*, 32/74, EU:C:1974:116, 6 punktą).

- 51 Be to, iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad Direktyvos 68/151 3 straipsnyje numatyto paskelbimo tikslas yra informuoti visus suinteresuotuosius asmenis ir šie asmenys neprivalo pagrįsti saugotinių teisių ar interesų. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas pažymėjo, kad pačiame EEB sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punkto, kuriuo grindžiama ši direktyva, tekste nurodytas tikslas yra bendra trečiųjų asmenų interesų apsauga, neišskiriant arba neeliminuoiant kai kurių tokių asmenų grupių, taigi šioje nuostatoje nurodyta trečiųjų asmenų sąvoka negali būti apribota taip, kad apimtų vien atitinkamos bendrovės kreditorius (žr. 1997 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Daihatsu Deutschland*, C-97/96, EU:C:1997:581, 19, 20 ir 22 punktus ir 2004 m. rugsėjo 23 d. Nutarties *Springer*, C-435/02 ir C-103/03, EU:C:2004:552, 29 ir 33 punktus).
- 52 Dėl klausimo, ar siekiant Direktyvos 68/151 3 straipsnyje nurodyto tikslo iš principo būtina, kad šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti fizinių asmenų duomenys liktų įrašyti registre ir (arba) tretieji asmenys paprašę galėtų susipažinti su šiais duomenimis ir po atitinkamos bendrovės veiklos nutraukimo bei likvidavimo, konstatuotina, kad direktyvoje šiuo klausimu konkrečiai nieko nenurodyta.
- 53 Vis dėlto, kaip savo išvados 73 ir 74 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, neginčijama, kad su bendrove susijusios teisės ir teisiniai santykiai gali išlikti ir po šios bendrovės likvidavimo. Todėl kilus ginčui Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti duomenys gali būti reikalingi, be kita ko, tikrinant bendrovės, kol ji dar vykdė veiklą, vardu atlikto veiksmo teisėtumą arba tam, kad tretieji asmenys galėtų pareikšti ieškinį bendrovės organų nariams ar likvidatoriams.
- 54 Be to, atsižvelgiant į skirtingose valstybėse narėse taikomus senaties terminus, gali būti, kad klausimų, kuriems išspręsti reikės šių duomenų, kils dar kelerius metus po to, kai bendrovė nebeegzistuos.
- 55 Atsižvelgiant į daugybę galimų scenarijų, kuriuose gali dalyvauti keliose valstybėse narėse esantys asmenys, ir nacionalinės teisės sistemų skirtingose teisės srityse numatytų senaties terminų nevienodumą, kurį pabrėžė Komisija, dabartinėmis aplinkybėmis neįmanoma nustatyti vieno termino, skaičiuojamo nuo bendrovės likvidavimo, kuriam pasibaigus nebūtų būtina įrašyti minėtų duomenų į registrą ir juos skelbti.
- 56 Tokiomis aplinkybėmis pagal Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punktą ir 12 straipsnio b punktą valstybės narės negali užtikrinti Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodytų fizinių asmenų teisės iš principo reikalauti, kad praėjus tam tikram laikotarpiui po atitinkamos bendrovės likvidavimo jų asmens duomenys, įtraukti į registrą pagal pastarąjį straipsnį, būtų ištrinti arba blokuoti ir nebe prieinami visuomenei.
- 57 Be to, toks Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punkto ir 12 straipsnio b punkto aiškinimas nelemia neproporcingo duomenų subjektų pagrindinių teisių, visų pirma Chartijos 7 ir 8 straipsniuose užtikrintos teisės į privataus gyvenimo gerbimą ir teisės į asmens duomenų apsaugą, pažeidimo.
- 58 Viena vertus, pagal Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktus ir 3 straipsnį privaloma skelbti tik tam tikrus asmens duomenis, t. y. duomenis apie asmenis, kurie yra įgalioti atstovauti bendrovei, jai palaikant santykius su trečiaisiais asmenimis ir per teisinius procesus, taip pat apie asmenis, dalyvaujančius atliekant bendrovės administravimą, priežiūrą ar kontrolę arba paskirtus bendrovės likvidatoriais.
- 59 Antra vertus, kaip nurodyta šio sprendimo 49 punkte, Direktyvoje 68/151 numatyta, kad jos 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti duomenys skelbiami tik dėl to, kad bendrovės, kurių turtinė atsakomybė yra ribojama akcijomis, ar kitaip ribotos turtinės atsakomybės bendrovės kaip

garantiją tretiesiems asmenims siūlo tik savo turtą, todėl jiems kyla didelė ekonominė rizika. Atsižvelgiant į tai, atrodo pagrįsta, kad fiziniai asmenys, pasirinkę vykdyti ekonominę veiklą per tokias bendroves, privalo skelbti duomenis apie savo tapatybę ir pareigas toje bendrovėje, nes apie tokią pareigą jie žino nuo to momento, kai nusprendžia vykdyti tokią veiklą.

- 60 Galiausiai dėl Direktyvos 95/46 14 straipsnio pirmos pastraipos a punkto konstatuotina, kad nors iš to, kas išdėstyta, matyti, jog atliekant lyginimą pagal šią nuostatą iš principo prioritetas teikiamas būtinybei apsaugoti trečiųjų asmenų interesus, palyginti su bendrovių, kurių turtinė atsakomybė ribojama akcijomis, ar kitaip ribotos turtinės atsakomybės bendrovių interesais, ir užtikrinti teisinį saugumą, komercinių sandorių sąžiningumą ir gerą vidaus rinkos veikimą, vis dėlto negalima atmesti galimybės, kad gali susiklostyti konkrečios situacijos, kai remiantis privalomais ir teisėtais pagrindais, susijusiais su konkrečia duomenų subjekto padėtimi, galimybė susipažinti su įmonių registre esančiais su tuo asmeniu susijusiais asmens duomenimis pasibaigus pakankamai ilgam laikotarpiui po atitinkamos bendrovės likvidavimo išimties tvarka bus apribota taip, kad susipažinti su šiais duomenimis bus leista tik tretiesiems asmenims, įrodžiusiems, kad turi konkretų interesą tai padaryti.
- 61 Šiuo klausimu vis dėlto reikia patikslinti, kad Direktyvos 95/46 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktas taikomas tik tuomet, jeigu nacionalinėje teisėje nenumatyta kitaip, todėl galutinį sprendimą, ar Direktyvos 68/151 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti fiziniai asmenys gali prašyti, kad registrą tvarkanti institucija, įvertinusi kiekvieną konkretų atvejį, apribotų galimybę susipažinti su jų asmens duomenimis, priima nacionalinės teisės aktų leidėjai.
- 62 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, kokia padėtis šiuo klausimu yra jo nacionalinėje teisėje.
- 63 Darant prielaidą, kad atlikus tokį patikrinimą paaiškės, kad pagal nacionalinę teisę galima pateikti tokius prašymus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgęs į visas reikšmingas aplinkybes ir į nuo atitinkamos bendrovės likvidavimo praėjusį laiką, turės įvertinti, ar yra privalomų ir teisėtų pagrindų, kuriais remiantis būtų galima išimties tvarka apriboti trečiųjų asmenų galimybę susipažinti su įmonių registre esančiais S. Manni duomenimis, iš kurių matyti, kad jis buvo vienintelis *Immobiliare Salentina* valdytojas ir likvidatorius. Šiuo klausimu pažymėtina, jog vien aplinkybė, kad *Italiana Costruzioni*, kurios vienintelis valdytojas šiuo metu yra S. Manni, pastatyto turistinio komplekso pastatų nepavyksta parduoti dėl to, kad potencialūs šių pastatų pirkėjai gali susipažinti su šiais įmonių registre esančiais duomenimis, negali būti toks pagrindas, atsižvelgiant visų pirma į šių pirkėjų interesą turėti tokią informaciją.
- 64 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 95/46 6 straipsnio 1 dalies e punktas, 12 straipsnio b punktas ir 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktas, siejami su Direktyvos 68/151 3 straipsniu, aiškintini taip, kad pagal dabartinę Sąjungos teisės padėtį valstybės narės turi nustatyti, ar pastarosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti fiziniai asmenys gali prašyti, kad registrą tvarkanti institucija, įvertinusi kiekvieną konkretų atvejį, patikrintų, ar išimties tvarka pateisinama remiantis privalomais ir teisėtais pagrindais, susijusiais su konkrečia šių asmenų padėtimi, praėjus pakankamai ilgam laikotarpiui nuo atitinkamos bendrovės likvidavimo apriboti galimybę susipažinti su tame registre esančiais jų asmens duomenimis taip, kad susipažinti su tais duomenimis būtų leista tik tretiesiems asmenims, įrodžiusiems, kad turi konkretų interesą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 65 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo 6 straipsnio 1 dalies e punktas, 12 straipsnio b punktas ir 14 straipsnio pirmos pastraipos a punktas, siejami su 1968 m. kovo 9 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 68/151/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemones visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo, iš dalies pakeistos 2003 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/58/EB, 3 straipsniu, aiškinimini taip, kad pagal dabartinę Sąjungos teisės padėtį valstybės narės turi nustatyti, ar pastarosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d ir j punktuose nurodyti fiziniai asmenys gali prašyti, kad registrą tvarkanti institucija, įvertinusi kiekvieną konkretų atvejį, patikrintų, ar išimties tvarka pateisinama remiantis privalomais ir teisėtais pagrindais, susijusiais su konkrečia šių asmenų padėtimi, praėjus pakankamai ilgam laikotarpiui nuo atitinkamos bendrovės likvidavimo apriboti galimybę susipažinti su tame registre esančiais jų asmens duomenimis taip, kad susipažinti su tais duomenimis būtų leista tik tretiesiems asmenims, įrodžiusiems, kad turi konkretų interesą.

Parašai.